

महात्मा फुले कृषि विद्यापीठ, राहुरी

एप्रिल महिन्यातील कामांचा तपशील

ऊर्जा

- सुरु ऊसासाठी ग्रासायनिक खताचा तिसरा हमा हेक्टरी २५ किलो नव्र (५५किलो युरिया) (१.२२पोटी) देऊन बाळबांधी करावी. साठवणुकीच्या वेळी औषध वापरावे.
- ऊस पिकास १० ते १२ दिवसाच्या अंतराने पाणी घावे. शक्य असल्यास ऊसात पाचाटाचे आच्छादन करावे. पाणी कमी असल्यास ऊसाला एक सरी आड पाणी घावे.
- सुरु ऊसासाठी एप्रिलच्या दुसऱ्या आठवडयात संजीवकांच्या तिसऱ्या फवारणीसाठी हेक्टरी ३५० लिटर पाणी लागेत. त्याकरिता जी.ए. ३ जिभ्रेलिक अॅसिड (४० पीपीएम) १४ ग्रॅम, ६ बी.ए. : ६ बेंझिल अॅडेनाईन (४० पीपीएम) १४ ग्रॅम, ३५०० ग्रॅम १५:१५:१५, ८७५ ग्रॅम चिलेटू सुक्ष्म अन्नद्रव्य व १७५० ग्रॅम सिलिकॉन (सिलिसायलिक अॅसिड) एकत्रित करून उसाच्या पानावर फवारणी करावी.
- खोडकिंड या किंडीचा फार प्रादुर्भाव झाल्यास शेतात उगवण विरळ दिसते. अशे वेळी एकरी रोपांची संख्या योग्य प्रमाण राखण्यासाठी लागणीबरोबर प्लॉस्टिकच्या पिशव्यांमध्ये अग्र प्लास्टिक ट्रे मध्ये पुरेशी ऊसाची रोपे तयार करून योग्य वेळी नांग्या भरण्यासाठी (विरळ जारी) ही रोपे वापरावीत.
- पाचाटाचे सरीमध्ये आच्छादन (मलिंचंग) आवश्यक करावे. त्यामुळे देखील खोडकिंडीचा प्रादुर्भाव कमी होतो.
- ऊसाला एक ते दीड महिन्यात बाळ बांधी केल्यास खोडकिंडीच पतंग बाहेर पडल्याने तयार झालेली छिडे बंद होण्यास मदत होईल व पतंग बाहेर पडणार नाहीत.
- ऊस लागवडीनंतर ४० ते ५० दिवसांनी ५ फुले ट्रायकोर्कड प्रति हेक्टर या प्रमाणात साधारण: १० ते १५ दिवसांच्या अंतराने लावावीत.
- खोड किंडीच्या नियंत्रणासाठी ऊसाच्या शेतात ट्रायकोग्रामा चिलोनिस ५ ट्रायकोकार्ड १५ दिवसाच्या अंतराने प्रति हेक्टरी व ५ कामगंध सापले (इ.एस.बी.ल्स्यू) शेतात लावावे. आवश्यकता असल्यास क्लोरोन्ट्रिनिलीप्रोल ०.४% दांपेदार हे किटकानाशक १८.७५ किलो अथवा फिप्रोनिल ०.३% दांपेदार हे किटकानाशक २५ किलो प्रति हेक्टरी यांत्रिमाणात सरीमध्ये च्लीनून घावे. सदरील किटकानाशकवापरातांना १ किलो औंधामध्ये ३ किलो बारीकमाती चागली मिसळावी कुदल्याने अर्धांचुरुट अंतरावर चळी घेवून माती आड करावे व हलके पाणी घावे. सर्व प्रकारच्या ऊस पोखरण्याचा किंडीसाठी अशा प्रकारचे दांपेदार औषधांची उपाययोजना करावी. तरच आपल्याला चांगल्या प्रकारे परिणाम मिळतो.
- काणी व गवताल वाढीची बेटे समूल काढून नष्ट करावीत.
- ऊसासाठी ठिबक सिंचनाचा वापर करावा. ठिबक सिंचनाची सोय असल्यास ५ ते ९ आठवड्यांपर्यंत ऊसाच्या वाढीच्या अवस्थेनुसार प्रति हेक्टरी ७० किलो नव्र, ३२ किलो स्फुरद व १४ किलो पालाश तर १० ते १२ आठवड्यांपर्यंत प्रति हेक्टरी १०० किलो नव्र, ५१ किलो स्फुरद व ३२ किलो पालाश प्रति हेक्टरी सात दिवसांच्या अंतराने समान हफ्त्यात विभागून ठिबक सिंचन प्रणालीमधून घावीत.
- ऊस पिकासाठी जास्तीत जास्त क्षेत्रावर शेतकऱ्यांनी ठिबक सिंचन पाणी व्यवस्थापन पद्धतीचा अवलंब करावा.
- ज्या ठिकाणी पाण्याची उपलब्धता कमी आहे अशा ठिकाणी यापुढे पाणी देताना एक आड सरीतुन पाणी घावे.
- पाण्याचा ताण पडत असल्यास उभ्या पिकातील खालची पक्व झालेली तसेच वाळलेली पाने काढून ती आच्छादन म्हणून सरीत पसरावी. जेणे करून पाण्याचे बाष्णीभवन कमी होवून जिमिनीत ओलावा टिक्कून राहण्यास मदत होईल.
- पिकास पाण्याचा ताण असल्यास लागणीनंतर ६०, १२० आणि १८० दिवसांनी २% म्हुरेट ऑफ पोटेंश व २% युरिया यांचे मिश्रण करून पिकावर फवारणी करावी.
- पाण्याची कमतरता असल्यास बाष्णीभवन कमी करण्यासाठी ६ ते ८% केवोलीन या बाष्णीगोथाकाची फवारणी करावी.
- ऊस पिक हे तण विरहीत ठेवावे. त्यामुळे उपलब्ध पाण्यासाठी होणारी स्पर्धा कमी होवून ऊस वाढीसाठी उपयुक्त ठेल.
- लागवडीच्या ऊस पिकात तसेच खोडव्याच्या पिकास हेक्टरी ५ ते ६ टन पाचाटाचे आच्छादन करून प्रतीट टन पाचाटासाठी ८ किलो युरिया, १० किलो सुपर फास्फेट व १ किलो पाचट कुजविण्याच्या जिवाणूना वापर करावा.

भुईमूग (उन्हाळी)

- भुईमूग पिकाच्या पानावरील टिक्का व तांबेरा रोगाचा प्रादुर्भाव झाल्यास फ्ल्युबेन्डमाईड ३.५% +हेक्जाकोनेझोल ५% डब्ल्यू.जी.२५ ग्रॅम प्रति १० लिटर पाण्यातून फवारावे.

बागायती कापूस

- कापूस लागवडीसाठी मध्यम ते भारी, १० सें. मी. पेक्षा जास्त खोली असणारी व चांगला निचरा होणारी जमीन निवडावी. जमीनीचा सामू ६ ते ८.५ पर्यंत असावा.
- जमीनीची खोल नांगरट करून जमीन उन्हाळ्यात तापू घावी.

गहू

- धान्यकडकउन्हाळत वाळवून साठवणूक करावी. साठवणुकीच्या वेळी औषध वापरावे.

खरीप नाचणी लागत

- शेतीची नांगरट करणे
- कुळवणी करणे
- शेतातील धसकटे वेचणे

फलबाग व्यवस्थापन

- डाळिंब - पाणी व्यवस्थापनाकडे लक्ष घावे. फल पोखरण्याच्या अव्याची नियंत्रणासाठी ५% निबोदी अर्काची फवारणी करावी. तेल्या रोगाचा प्रादुर्भाव टाळण्यासाठी हांगमी प्रतिबंधात्मक उपाययोजना कराव्यात.
- सिताफल - बहार धरलेल्या झाडासाठी पाणी व्यवस्थापन करावे. पिठ्या ढेकून या किंडीचे सर्वेक्षण करून किंड व्यवस्थापन करावे.
- बोर - बहार ताणावर सोडावी.
- कागदी लिंब - उन्हाळ्यात ८-१० दिवसाचे अंतराने पाणी घावे. रोग, किडग्रस्त व वाळलेल्या फांद्याची छाटणी करावी. काठीमारी : थायेपिथोक्झाम (२५ डब्ल्यू. जी.) १ ते १.५ ग्रॅम / १० लि. पाण्यातून खवले कीड : क्विनांलफॉस ३० मिली / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- शेंडेमर : कॉपर ऑक्सीक्लोराइड ३० ग्रॅम / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- मोसंबी व लिंबू बागेमध्ये फांदीमर रोगाच्या नियंत्रणासाठी कॉपर ऑक्सीक्लोराइड ३० ग्रॅम प्रति १० लिटर पाण्यातून एप्रिल महिन्याच्या पहिल्या किंवा दुसऱ्या आठवडयात फवारणी करावी.
- पेरू - फलमाशीचे कोष नष्ट करण्यासाठी झाडाभोवती कुदल्यानी/नांगरणी करावी.
- द्राक्ष - खरड छाटणी करावी व वलाडे १% बोडी मिश्रणाने धूवून घावे.
- आंबा - फले अंड्याच्या आकाराची झाल्यावर फल पिकांचा वापर करावा.

भाजीपाला व्यवस्थापन

- खींकी कांद्याचे पीक काढणी अवस्थेत असल्यास तीन आरवडे आधी पिकांचे पाणी तोडावे. त्याच्याप्रमाणे बुरशीनाशकाचा फवारा घावा.
- लासून पीक काढणी अवस्थेत असल्यास तीन आरवडे आधी पाणी तोडावे व बुरशीनाशकाची फवारणी करावी.
- कांदा पिकाची काढणी करून कांदा ३ ते ५ दिवस शेतात सुकवावा.
- कांद्याची पात कापतेवेळी २.५ ते ३.० सेंमी. पात ठेवून कापावी.
- पात कापलेला कांदा १५ ते २० दिवस सावलीमध्ये सुकवावा व प्रतवारी करून मध्यम आकाराचा कांदा चाळीमध्ये साठवावा.
- लासून पिकाची काढणी करून पातीसह गड्या बांधून हवेशीर जागवर साठवण करावी.
- टोर्मेटो पिकाची काढणी ३ ते ४ दिवसांनी करावी.
- उन्हाळी भेंडी पिकाची तोडणी एक दिवस आड करावी.
- गवार पिकाची काढणी करावी.
- वेलवर्गी भाजीपाल्याची काढणी वेळेवर करावी.
- किडवरोगांचा प्रादुर्भाव आढळून आल्यास तज्ज्ञांच्या सल्यानुसार नियंत्रणाचे उपयोग करावेत.
- उन्हाळी टोर्मेटो पिकास आधार घावा त्यासाठी ताटी पद्धतीचा अवलंब करावा.
- टोर्मेटो पीक फुलोरा अवस्थेत असल्यास व तापमान ३५° सें.ग्रे. चे वर गेल्यास फुलगळ व कमी प्रमाणात फलधारणा होते.
- फुलगळकमीकरण्यासाठी वर्फावणीचे प्रमाणवाढवाढीच्या साठवावा व फवारणी करावी. तसेच टोर्मेटोच्या शेताच्या चारी बाजूस व चार ओळीनंतर मक्याच्या दोन ओळी लावाव्यात.
- मिरची व वांगी पिकास खुरेपणी करून नन्ह खताचा हसा घावा.

आले

- आले लागवडीसाठी एप्रिल महिन्यात बेणे खरेदी करावे व रासायनिक व जैविक बिजप्रक्रिया करून बेणे सावलीच्या ठिकाणीसाठावे. मातृकंदापासून बियाण्याचे तुकडे वेगळे.
- जैविक बिजप्रक्रियेसाठी अॅझोस्पिरिलियम २५ ग्रॅम तसेच पी.एस.बी. २५ ग्रॅम प्रति लिटर पाणी वापरावे.

- बियाणे निवडताना कंदाचे वजन २५ ते ५५ ग्रॅम, लांबी २.५ ते ५ सें.मी. सुसावस्था संपलेले २ ते ३ डोळे कुगलेले आसवे. हेक्टरी २५ किंटल बेणे लागते.
- लागवडीच्या वेळेपर्यंत या बियाण्याच्या वजनात घट होवून साठवणुकीच्या पद्धतीनुसार त्याचे वजन १५ ते १८ किंटल भरते.

माती परिक्षण

- माती परिक्षणाचे महत्व: सर्वसाधारणपणे पिकास कर्ब, हायड्रोजेन, प्रमाणवायु, नव्र, स्फुरद व पालाश या मुख्य अनन्द्रव्याची, कॅल्शियम, मॅग्नेशियम, गंधक या दुय्यम अनन्द्रव्याची तरलोह, मंगल, जस्त, तांबे, बोरान मॉलिन्डेनम या सुक्ष्म अनन्द्रव्याची आवश्यकता असते. यापैकी नव्र, स्फुरद, गंधक, लोह व जस्त या सारख्या अनन्द्रव्याची कमतरता आढळून आलेली आहे. खताचा असमतोल वापर यापुढे याचप्रदृष्टीने होत राहिला तर भविष्यात जमिनीचे आरोग्य बिघडणे आणि सुपिकता कमी होवून पिकांची उत्पादकता घट राहिली आहे. खताचा अनन्द्रव्याची काढली पिढीस हस्तांतरीत करण्याची नामुखी आपणावर येण्याचा खोटून पहिल्या एक फुटातील ३० सेमी